

Markuš Michal (1912-2004) :)

Etnograf, múzejník, PhDr., CSc.

Študoval na filozofickej fakulte univerzít v Segedíne, vo Viedni a v Budapešti, kde roku 1936 absolvoval. Kandidátsku dizertačnú prácu *Ľudová strava na Horehroní* obhájil roku 1967. V rokoch 1936-1946 pracovník Národopisného múzea v Budapešti, 1946-1957 riaditeľ Východoslovenského múzea v Košiciach. V rokoch 1957-1975 pracoval v košickej odbočke NÚ SAV, 1975-1986 v Spoločenskovednom ústave v Košiciach. Počas práce v múzeách sa zameriaval na výskum materiálnej kultúry. Od polovice 50. rokov sa stredobodom jeho záujmu stali otázky ľudovej stravy. Je uznávaným odborníkom v oblasti archaických jedál v strednej Európe. Od polovice 70. rokov sa venoval aj štúdiu interetnických vzťahov. Publikoval vyše 300 štúdií, článkov, správ a recenzií z etnografie a muzeológie. Autor monografie *Abakor tanyák népe* (Ľudia samôt, 1943). Autorsky prispel do 7 syntetických a monografických prác. Významné bolo jeho vedecko-organizačná práca, v rokoch 1951-1957 bol predsedom Zväzu slovenských múzeí a v rokoch 1958-1964 predsedom SNS pri SAV. Za zásluhy o rozvoj múzeí na Slovensku bola Markušovi udelená Cena Andreja Kmeťa (1973), udeľovaná Ministerstvom Kultúry a za zásluhy v spoločenských vedách zlatá Medaila Ľ. Štúra, ktorú udeľuje Predsedníctvo SAV.